

KONSPEKT KATECHEZY DLA KLAS VII - VIII

s. Idalia Krystyna Szoldra OP

Temat:

Błogosławiona Siostra Julia Rodzińska apostołem miłosierdzia.

Cele wiodące w katechezie:

- Uświadomienie uczniom, że Jezus Chrystus oczekuje od swoich wyznawców zaangażowania w sprawy społeczne, zwłaszcza wobec potrzebujących pomocy.
- Rozwijanie przekonania o tym, że stajemy się chrześcijanami poprzez coraz lepszą służbę Panu Bogu i bliźnim.

Szczegółowe cele operacyjne (przewidywane osiągnięcia ucznia):

1. Wiedza.

- Uczeń wie, że bł. S. Julia Rodzińska była osobą, która innym ludziom służyła pomocą i miłosierdziem.
- Uczeń poznaje życiorys bł. Siostry Julii, ze szczególnym uwzględnieniem tego, co czyniła dla najbiedniejszych.
- Uczeń zna uczynki miłosierdzia co do duszy i ciała.

2. Umiejętności.

- Uczeń potrafi uświadomić sobie konieczność wyrzeczeń i ofiarności wobec potrzebujących.
- Uczeń wypełnia w życiu uczynki miłosierdzia względem ciała i duszy.

3. Postawy.

- Uczeń w swoim życiu naśladuje bł. Siostrę Julię w czynieniu dobra. - Uczeń wypełnia w życiu uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała.

Środki dydaktyczne:

Pismo Święte, tekst piosenki „Wśród ścieżek górskich” (<Głębia przyzywa głębię> s. Julia Bakalarz, s. 97) (zał. Nr 1)

PRZEBIEG KATECHEZY

1. Modlitwa.

(PRZEZ WSTAWIENICTWO S. Julii) o miłość wśród młodzieży naszej szkoły

2. Uświadomienie celu katechezy.

Sondaż: katecheta odgrywa rolę dziennikarza i przeprowadza sondaż na temat:

czym powinien charakteryzować się człowiek miłosierny?

Po przeprowadzeniu sondażu, krótkie podsumowanie przez katechetę. Głośne odczytanie przypowieści o miłosiernym samarytaninie Łk 10,30-35. Krótka analiza tekstu biblijnego.

Ocena postępowania poszczególnych postaci biblijnych.

3. Pogłębienie.

Życiorys Bł. Siostry Julii Rodzińskiej:

Urodziła się 16 III 1899 roku w Nawojowej koło Nowego Sącza. W wieku dziecięcym utraciła rodziców i wraz ze swoją siostrą była wychowywana w klasztorze Sióstr św. Dominika w Nawojowej.

Odkrywając Boże powołanie w 17. roku życia wstąpiła do tego Zgromadzenia. Po odbyciu zakonnej formacji i zdobyciu wykształcenia nauczycielskiego podejmowała pracę kolejno w Mielżynie, Rawie Ruskiej i Wilnie. Obdarzona charyzmatem pedagogicznym cieszyła się sympatią i autorytetem wśród wychowanków.

W Wilnie została przełożoną wspólnoty zakonnej, była też kierowniczką szkoły oraz prowadziła sierociniec i pólkolonie dla najbiedniejszych dzieci tego miasta. Tam otrzymała tytuł "matka sierot." Przez wychowanków została zapamiętana jako "łagodna, spokojna, opiekuńcza, zawsze uśmiechnięta." Była człowiekiem głębokiej wiary i modlitwy, gorliwa w wypełnianiu zakonnych obowiązków.

W czasie okupacji niemieckiej uczyła w konspiracji religii oraz organizowała pomoc dla księży emerytów. 12 VII 1943 r. została aresztowana i osadzona w izolatce więzienia na Łukiszkach.

Od lipca 1944 r., oznaczona numerem 40992, była więźniem obozu koncentracyjnego Stutthof koło Gdańska.

W obozowych barakach organizowała wieczory modlitwy różańcowej. Słowem i przykładem apostołowała wśród zrozpaczonych podnosząc ich na duchu. Przychodziła z pomocą wszystkim, niezależnie od narodowości czy wyznania. Dzieliała się tym, co posiadała, nawet ostatnim kawałkiem chleba. Katolikom ułatwiała przyjęcie sakramentów świętych. Wszystkich budowała swym wewnętrznym pokojem i rozmodleniem oraz szlachetnością i serdecznością.

W czasie epidemii tyfusu plamistego zgłosiła się do posługiwania chorym w barakach. Niosła nadzieję zrozpaczonym, ochraniała śmiertelnie osłabionych, wspierała modlitwą konających. "Pełniła dzieła miłosierdzia w obozie, gdzie zapomniano, że w ogóle istnieje miłosierdzie".

Całkowicie wyczerpana i wyniszczona tyfusem, umarła 20 II 1945 r.

Jej śmierć była świadectwem miłości do Jezusa Chrystusa, któremu oddała się całkowicie poprzez śluby zakonne.

Po wysłuchaniu życiorysu młodzież przypomina sobie uczynki miłosierdzia, co do duszy i ciała. Jeżeli jest taka potrzeba młodzież zapisuje je w zeszytach dla utrwalenia wiadomości katechizmowych.

Katecheta dzieli klasę na kilka grup.

Grupy otrzymują zadania, aby każda z grup przedstawiła czy to w formie pantomimy, czy scenki teatralnej uczynek miłosierdzia, co do duszy i ciała.

Omówienie scenek:

Jak czuli się uczestnicy w trakcie odgrywania ról?

Podsumowanie i uporządkowanie przez katechetę wniosków. Pokazanie prawdy, że Bł. S.

Julia jest wzorem w realizowaniu uczynków miłosierdzia. Zapis na tablicy.

Zapis do zeszytu.

Rozdanie tekstów piosenki o bł. S. Julii i chwila nauki śpiewu.

4. Modlitwa piosenką „Wśród ścieżek górskich”.

Załącznik nr 1

Pieśń

Wśród ścieżek górskich, lasów pól
Odpowiedz: Kędyś Go ujrzała?
Słowa: "Pójdź za Mną" nucił bór,
Czy łąka kwiatem zaśpiewała.

Ref. Miłości wielka wielbię cię,
Miłości wielka wierzę ci,
Miłością przemień serce me,
Niech pieśń miłości wiecznie brzmi.

Rozgorzał płomień w sercu Twym,
Już go nic zgaszą wód bezmiary
Julio przyjąłś Boży dar
W duchu ufności, w duchu wiary.

Pobiegłaś stromą ścieżką tam,
Gdzie Oblubieńca przeszły stopy
Kalwarią Stutthof Tobie był!
Dziś z ziarna w ziemi - rosną snopy.

